

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1330

гр. София, 18.05.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 9-ТИ ТЪРГОВСКИ, в закрито заседание на осемнадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Светла Станимирова

Членове: Рени Ковачка
Васил Василев

като разгледа докладваното от Светла Станимирова Въззивно частно гражданско дело № 20221000501179 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.274, ал.1 във вр. с чл.130, изр. 2 от ГПК.

Образувано е по частна жалба на **Р. Ж. Б. против** Определение №454 от 20.01.2022 г., постановено по гр.д. №9180/2021 г. на СГС, ГО, I-1 състав, с което е върната исковата молба на жалбоподателя поради недопустимост на предявените искове.

Жалбоподателят прави оплаквания за неправилност на обжалваното определение поради нарушение на материалния закон и необоснованост. Твърди, че защитата срещу незаконосъобразност на принудителното производство можела да бъде осъществена не само по реда на чл.435 и сл. от ГПК, но и по исков ред. Макар възискателят да бил подал молба за прекратяване на изпълнителното производство спрямо Р.Б., впоследствие същата била оттеглена, което навеждало на извода, че е налице спор относно последиците от подписването на Договор за спогодба от 26.11.2019 г. Моли за отмяна на определението и връщане на делото на СГС за продължаване на съдопроизводствените действия.

Софийският Апелативен съд, като съобрази доводите на жалбоподателя във връзка със събраните доказателства и законовите изисквания, намери следното:

Частната жалба е подадена в преклузивния срок по чл.275, ал.1 от ГПК, от надлежна страна - ищец, имаща право и интерес да обжалва, насочена е срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА поради следното:

Първоинстанционното производство е образувано по искова молба на Р. Ж. Б., с която ищецът е предявил против „Инвестиционна компания“-АД,

„Лукс Паркет“-ЕООД и В.В. субективно кумулативно съединени иски за признаване на установено, че вземането на ответника „Инвестиционна компания“-АД по изпълнителен лист от 15.06.2015 г. не съществува по отношение на ищеца.

Видно от представените писмени доказателства, в т. ч. и Удостоверение за размера на дълга с изх. № 43620 от 23.08.2019 г. на ЧСИ М. П., изпълнително дело №1383/2014 е образувано по молба на „Инвестиционна компания“-АД въз основа на издаден в нейна полза **изпълнителен лист от 10.05.2014 г.** от Районен съд – София на основание Заповед за незабавно изпълнение по гр.д. № 13082/2014 г. на СРС, на основание Решение по арбитражно търговско дело №14081201/2014 г. на Арбитражния съд при БТПП. С последното ответниците „Рос Паркет“ ЕООД, „Вип Паркет“ ЕООД, „Рос Инвестмънт“ ЕООД, „Евро Паркет“ ЕООД и ищецът Р.Б. са осъдени да заплатят на вискателя солидарно главница от 40 000лв. по договор за заем от 18.01.2011г.; възнаградителна лихва от 166.67лв. върху главница от 50 000лв. за периода 18.01.2011 г.-28.01.2011 г.; неустойка от 25 000 лв. по чл.8 от Договора за заем от 18.01.2011г.; мораторна неустойка от 176 540 лв. за периода 28.02.2011 г.-12.08.2014 г., законна лихва върху неплатената главница от 12.08.2014 г. до изплащането и разноси в арбитражното производство от 6 565.94 лв.

Съгласно представения **Договор за спогодба от 26.11.2019 г.** „Инвестиционна компания“-АД и жалбоподателят са постигнали съгласие последният да бъде изцяло заместен на основание чл.102 от ЗЗД от третото за Договора за заем лице „Лукс паркет“ ЕООД. Със сключването на Договора за спогодба вискателят „Инвестиционна компания“-АД изрично се е отказал от вземането си към Р.Б..

С нарочна **молба вх.№19418 от 09.03.2020 г.** на ЧСИ П. „Инвестиционна компания“-АД е поискало от последния да прекрати изпълнителното производство спрямо Р.Б., да конституира на негово място „Лукс паркет“-ЕООД, както и да спре всякакви изпълнителни действия до месец юли 2020 г., когато доброволно следва да започнат да постъпват плащания от последното дружество.

Със съобщение с изх. № 42407 от 14.07.2021 г. ЧСИ е уведомил ищеца за насрочване на публична продажба на 1/2 от собствения на длъжника недвижим имот, подробно индивидуализиран в съобщението.

Останалите събрани доказателства съдът намира за неотносими към правилното решаване на спора.

По делото липсват доказателства изпълнителното производство срещу длъжника Р. Ж. Б. да е прекратено.

Първоинстанционният съд е прекратил производството по делото и е върнал исковата молба на нейния подател. **От една страна е приел**, че ответниците „Лукс паркет“ ЕООД и В.В. не са пасивно легитимирани да отговарят по иска с правно основание чл.439 ГПК, тъй като надлежна страна

по предявения установителен иск се явява единствено кредиторът, респ. взыскател в изпълнителното производство. **От друга страна е приел**, че с оглед събраните доказателства – Спогодбата от 26.11.2019 г., съдържаща признанието на взыскателя, че ищецът не е негов длъжник и заявен отказ от вземанията си спрямо него по чл.108 ЗЗД, както и искане до ЧСИ да прекрати изпълнителното производство спрямо този длъжник, съдът е приел, че на практика няма спор между взыскателя и длъжника, което пък води до липсата на правен интерес за ищеца да води установителния иск по чл.439 ГПК. Съдът е приел, че липсват доказателства взыскателят да е оспорил изявлението си или по друг начин да е поддържал, че ищецът още е негов длъжник, респ. да е поискал предприемане на действия срещу него за принудително удовлетворяване на вземанията, т.е. да е демонстрирал поведение, което да дава повод за завеждане на иска. При тези факти е приел, че се касае за незаконосъобразен отказ на ЧСИ да прекрати изп.дело, за незаконосъобразни действия и бездействия от негова страна, които могат да бъдат атакувани по реда на чл.435 ГПК. С тези мотиви е прекратил производството и върнал исковата молба на нейния подател.

При така установената фактическа обстановка, съдът намери от правна страна следното:

Предявени са субективно кумулативно съединени иски с правно основание чл.439, ал.1 от ГПК, съгласно която разпоредба длъжникът може да оспорва чрез иск изпълнението.

Настоящият състав намира за правилно и съобразено със закона определението в частта, в която исковите на Р.Б. против „Лукс паркет“ ЕООД и В.В. са оставени без разглеждане. Това е така, тъй като *надлежна страна по предявения установителен иск се явява единствено кредиторът, респ. взыскател в изпълнителното производство* – извод, налагащ се от предмета на иска, а именно да се отрече със сила на пресъдено нещо изпълняемото право на кредитора *с последица прекратяване на принудителното изпълнение срещу длъжника*. По изложените съображения, уважаването на исковите на Р.Б. против „Лукс паркет“ ЕООД и В.В. биха имали действие единствено в отношенията между тези страни, но не и по отношение на взыскателя „Инвестиционна компания“ АД. Затова и по отношение на тези ответници правилно съдът е приел, че не са процесуално пасивно легитимирани да отговарят по заявения иск.

По отношение на иска срещу взыскателя „Инвестиционна компания“ АД:

Съгласно разпоредбата на чл.439, ал.2 от ГПК, *искът на длъжника по предходната алинея може да се основава само на факти, настъпили след приключването на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание или в конкретния случай това се явява датата 15.07.2015 г. , на която е издаден изпълнителният лист* въз основа на решението на арбитражния съд, с което жалбоподателят е осъден да заплати

на взыскателя парични суми за главница и акцесорни вземания по Договор за заем от 18.01.2011 г.

За разлика от твърдените от ищеца Договор за заместване в дълг от 19.01.2011 г. по чл.102 ЗЗД от „Лукс паркет“-ЕООД и погасяване на дълга поради извършено от ответника В.В. плащане, съгласно споразумение от 02.02.2014 г., *единствен настъпил след издаването на процесния изпълнителен лист е фактът на сключване на посочения по - горе Договор за спогодба от 26.11.2019 г., съдържаща признанието на кредитора-взыскател, че поради заместването в дълг ищецът няма качеството на длъжник и едновременно с това изрично изявление за отказ от вземанията си спрямо него по чл.108 ЗЗД.*

Видно от молба с вх. № 19418 от 09.03.2020 г. на ЧСИ П., „Инвестиционна компания“-АД е поискала да се прекрати изпълнителното производство спрямо Р.Б., да конституира на негово място „Лукс паркет“-ЕООД, както и да спре всякакви изпълнителни действия до месец юли 2020 г., когато доброволно следва да започнат да постъпват плащания от последното дружество.

В частната жалба ищецът твърди, че взыскателят е депозирал последваща молба, с която е оттеглил тази с вх. № 19418 от 09.03.2020 г. на ЧСИ, макар и да не е ангажирал доказателства в тази насока. Представил е обаче съобщение с изх. № 42407/14.07.2021 г. на ЧСИ за насрочване на публична продажба на ½ от собствения му недвижим имот, **т.е. видно е, че изпълнителното производство не е прекратено и по него се предприемат активни изпълнителни действия.**

Въззивният съд намира, че при висящо изпълнително производство и дори само при издаден в полза на взыскателя „Инвестиционна компания“-АД изпълнителен лист срещу длъжника Р.Б. /настоящ ищец/, то правната му сфера е застрашена. Това е така, защото във всеки един момент кредиторът по ИЛ, притежавайки изпълнителен титул, може да прекрати висящото и да образува ново изпълнително дело срещу своя длъжник, като в случая ЧСИ не е длъжен да следи служебно за изтекла погасителна задължителност.

В обобщение съдът намира, *че след като изпълнителното производство не е прекратено* /въпреки отправената от взыскателя молба до ЧСИ да прекрати изп.д. по отношение на Р.Б. и конституира на негово място друг длъжник – „Лукс Паркет“-ЕООД/, а изпълнителния лист срещу този длъжник съществува в полза на взыскателя, **то за длъжника е налице правен интерес да оспорва чрез иск изпълнението като установи, че не дължи на кредитора – чл.439 ГПК.** В подкрепа на това е и трайната и непротиворечива практика на ВКС, като : Решение №60282 от 19.01.2022 г. по гр.д.№903/2021 г. на III г.о., Решение №37 от 24.02.2021 г. по гр.д.№1747/2020 г. на IV г.о. и др.

Изложеното сочи на извод, че следва да се отмени обжалваното определение в частта, с която е прекратено производство по отношение на

ответника-взискател „Инвестиционна компания“-АД и делото се върне на първоинстанционния съд за разглеждане на предявения иск по чл.439 ГПК като процесуално допустим, при наличие на правен интерес за ищеца.

Така мотивиран, Софийският Апелативен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Определение №454 от 20.01.2022 г., постановено по гр.д. №9180/2021 г. на Софийски градски съд, ГО, I-1 състав **в частта**, с която е върната исковата молба и е прекратено производството по делото по отношение на ответника „Инвестиционна компания“-АД.

ВРЪЩА делото на СГС за разглеждане по същество на иска на Р. Ж. Б. по чл.439 ГПК срещу „Инвестиционна компания“-АД.

ПОТВЪРЖДАВА определението, с което е прекратено производството по отношение на ответниците „Лукс Паркет“-ЕООД и В. В. В..

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____